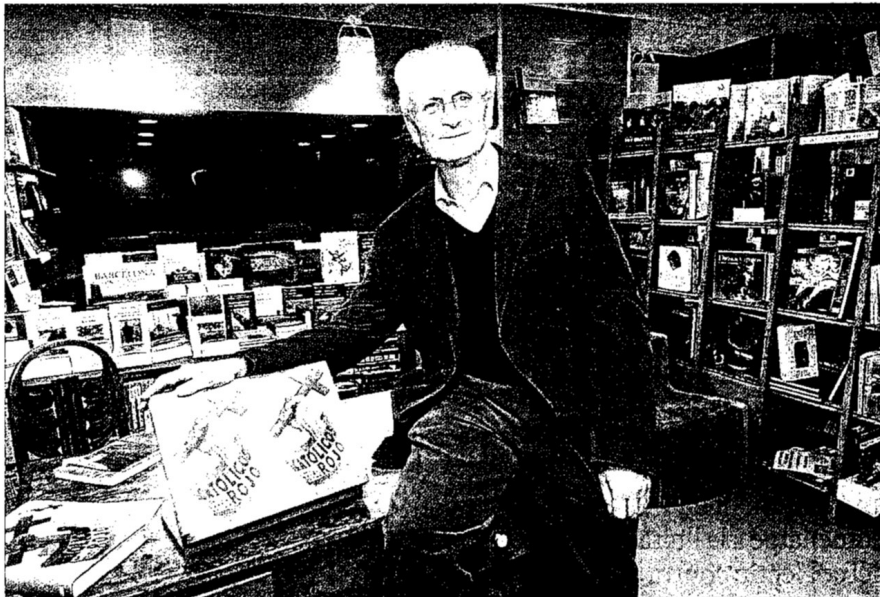

L'escriptor Daniel Arasa, en una imatge d'arxiu, amb un dels seus llibres sobre la Guerra Civil. FOTO: JOAN REVILLAS

ENTREVISTA | **Daniel Arasa** Periodista i escriptor

‘La cobertura de la batalla de l'Ebre fou un fracàs periodístic’

ANDREU CARALT

- ‘Según el plan previsto. La información y la propaganda en la batalla del Ebro’. Feia anys que treballava en aquesta tesi, de 650 folis?

- Feia anys que treballava en un llibre sobre la batalla de l'Ebre i anava recollint informació. De fet, el 2008, arran d'un congrés internacional celebrat a Móra d'Ebre, vaig decidir fer-ne un i publicar-lo el 2013. Tanmateix, vaig rebre altres encàrrecs i l'obra no es va acabar. Impartia classes a la Universitat Pompeu Fabra i a l'Abat Oliba. En aquesta última em van proposar escriure una tesi doctoral... en un inici no m'interessava però vaig pensar en la idea del llibre.

- I ho va fer en forma de tesi per obtenir el doctorat?

- El format de tesi t'obliga a seguir una metodologia estricta i sotmetre't a un tribunal molt qualificat... em va semblar interessant. La tesi ha estat qualificada com a *summa cum laude*. He obtingut el doctorat quan m'he jubilat, vaig deixar de fer classes el passat estiu.

- I ara, se'n farà un llibre?

- És possible que la mateixa tesi s'editi sencera. Ara bé, a partir de la tesi es publicaran diversos llibres. N'hi ha un que es publicarà el proper 19 de març ‘La batalla de las ondas en la Guerra Civil Española’. El llibre parteix d'un treball de màster i part de l'obra apareix a la tesi. També se'n publicarà un sobre les claus polítiques i militars de

PERFIL | El periodista Daniel Arasa (Jesús, 1944) ha publicat una vintena de llibres, alguns sobre la Guerra Civil. Ha estat redactor en cap d'Europa Press durant 26 anys i professor a la Pompeu Fabra i l'Abat Oliba. Acaba d'escriure una tesi doctoral sobre la premsa i la propaganda a la batalla de l'Ebre.

la batalla de l'Ebre i un tercer sobre els corresponents estrangers a la batalla de l'Ebre.

- Quins aspectes més rellevants creu que aporta la tesi?

- D'una banda, documentar que el bàndol nacional coneixia perfectament que seria atacat i, de l'altra, que la batalla de l'Ebre va ser un fracàs del periodisme. Diuen que la veritat és la primera víctima d'una guerra, doncs la Guerra Civil i la batalla de l'Ebre fou un paradigma extrem del que va ser la manipulació i la desinformació.

- Hi havia molts corresponents estrangers.

- El seu paper va ser negatiu. N'hi havia bastants, cert, però no tants com a l'inici de la guerra. Els del bàndol republicà no informen sobre el terreny, ho fan des de Barcelona i només realitzen algun viatge a l'Ebre. Les informacions es nodreixen de comunicats de guerra i del que els hi explicaven els republicans. Al bàndol nacional era similar, tot i que trobem corresponents més propers, a Gandesa i Casp, però també a Saragossa i Burgos.

- I periodistes catalans?

- Ben pocs. Algun viatges al front però no una cobertura

completa. És una guerra molt ideològica i a vegades es barreja el rol de soldat amb el de periodista.

- Com s'informava la població?

- Dels comunicats oficials o de les cròniques de guerra dels periodistes. Hi ha tres periodistes del bàndol nacional que feien bones cròniques per Ràdio Nacional d'Espanya, creada el 1937 pel bàndol nacional. Aquestes cròniques eren transcrits als diaris i es llegien.

- Els soldats rebien informació del que succeïa?

- De ràdios no n'hi havia al front. A vegades s'informaven a través dels altaveus que col·locaven els dos bàndols i ‘punxaven’ la ràdio. Els soldats rebien diaris. En el bàndol republicà les unitats (divisions, brigades) editaven butlletins.

- Quin diari va realitzar la millor cobertura?

- Entre els estrangers, el *New York Times*. Com a mínim tenia corresponents als dos bàndols. Entre els espanyols, cap, tot i que n'hi havien de ben escrits com *La Vanguardia* i l'*ABC* de Madrid. Estaven completament polaritzats i només s'oferia una versió dels fets.